

33. Σκέπτονται πῶς δὲν θὰ γείνη μεταβολὴ ποινῆς. Ὁ κύριος Λουδοβίκος ἀρνήθηκε νὰ ὑπογράψῃ τὴν αἴτησιν τῆς χάριτος, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔφερον ὁ δικηγόρος του.

— Τὸ ἐπερίμενον αὐτό. Ἄλλὰ... ἡ ἡμέρα δὲν ὠρίσθη ἀκόμη ὑποθέτω.

— Ἡξεύρετε καλά, ἀρχηγέ, ὅτι μόνον τὴν προηγουμένην ἡμέραν εἰδοποιοῦν τὰς ἐνωμοτίας. Αὐριοὶ δὲν θὰ γείνη τίποτε, διότι δὲν εἶχαν τὸν καιρὸν νὰ ἐπιστρέψουν τὴν δικογραφίαν. Μεθαύριοι εἶνε Κυριακὴ, καὶ οὐτε τότε δὲν θὰ γείνη τίποτε. Δὲν κατατομοῦν σχεδὸν ποτὲ τὴν δευτέραν, διότι οἱ μεθυσμένοι εἶνε στὸ ποδάρι ὅλην τὴν νύκτα, καὶ θὰ ἐμαζεύετο πολὺς κόσμος εἰς τὴν Ροκέτα. Ἡμπορεῖ ὅμως, παραδείγματος χάριν, νὰ γείνη τὴν τρίτην.

— Τὴν τρίτην! ἐπανελάβε μετ' ἀλλοῦς ὁ κύριος Λεκόκ.

Καὶ ἐκράτησε τὸ μέτωπόν του διὰ τῶν δύο αὐτοῦ χειρῶν. Τῷ ἐφαίνετο ὅτι τὸ κρανίον του διερρηγνύετο.

Ἡ ὁρμὴ αὐτὴ τῆς ἀπελπισίας ὑπῆρξε βραχεῖα.

Ὁ γέρον συνεκράτησε τὴν συγκίνησίν του, καὶ εἶπε διὰ φωνῆς εὐσταθοῦς:

— Πήγαση, ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ σέ ὅλην τὴν ἡμέραν.

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας ἀρχηγέ. Τί πρέπει νὰ κάμω;

— Πρῶτον θὰ ὑπάγῃς νὰ εὔρης τὸν ἐξαδελφόν σου τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν ἀμαξῶν. Αὐτὸς ἔχει τὰ κιβώτιά μου καὶ τὴν ἰνδικὴν ἐνδυμασίαν μου. Πρέπει νὰ ζεύξῃ ἀμέσως καὶ νὰ ἔλθῃ μετ' ἐμὲ τὴν ἀμαξάν του νὰ με παραλάβῃ εἰς τὸ βουλευτάρτο Μενιμονταν. Ἐπιστρέφω εἰς τὸ «Μέγα Ξενοδοχεῖον» καὶ πρέπει νὰ φανῶ ὅτι ἔρχομαι ἀπὸ τὸν σταθμὸν τοῦ Ἁγίου Λαζάρου. Εἰς τὸν δρόμον θὰ μεταμφιεσθῶ.

— Ἐνόησα, ἀρχηγέ. Μετὰ μιὰ ὥρα τὸ ἀμάξι καὶ ὁ ἀμαξῆς θὰ εἶνε ἐμπρὸς στὸν τοῖχον τοῦ Περ-Λασαίξ.

— Δὲν θὰ κάμῃς μόνον αὐτό. Ἄμα τελειώσης τὴν παραγγελίαν αὐτήν, θ' ἀναχωρήσῃς διὰ τὸ Σαβινὸ ἐπὶ τῆς Ὀργῆς μετ' ἐμὲ τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῶν δέκα καὶ τέταρτον. Θὰ ἔμβῃς εἰς τὸν «Μέγαν Νικητήν», εἶνε τ' ὄνομα ἐνός ξενοδοχείου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου, ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον τοῦ Λογγουμέ, καὶ θὰ ζητήσῃς τὸν Πέτρον Παλαδρου.

— Καλά! Παλαδρου, εἶνε ὁ Πιεδούσης.

— Ναί. Ἐὰν εἶνε ἐκεῖ θὰ τοῦ εἴπῃς ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἰδῶ σήμερον, καὶ θὰ τὸν φέρῃς ἐδῶ μαζύ σου. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταμφιεσθῇ εἰς μαῦρον διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ μ' εὔρη. Ἄς ἐνδυθῇ καθαρά ὡς πολίτης, καὶ αὐτὸ ἀκοεῖ. Ἐὰν ὁ Πιεδούσης δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸν «Μέγαν Νικητήν», θὰ ζητήσῃς νὰ σοῦ δείξουν τὸν δρόμον τοῦ μύλου τῆς Ὑβέτ, καὶ θὰ ὑπάγῃς νὰ τὸν ζητήσῃς ἐκεῖ. Ἐὰν οἱ μυλωνάδες σοῦ εἰποῦν ὅτι δὲν τὸν εἶδαν, εἶνε ἀπόδειξις ὅτι τὸν ἐφόνευσαν.

[Ἐπεται συνέχεια].

X. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

ΟΥΓΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ

[Συνέχεια].

— Οὐδ' ἐσκέφθη ποτὲ τοιοῦτόν τι, ὑπέλαβεν. Οὐδὲν θάρρος ἠδύνατο ν' ἀνθέξῃ εἰς κλονισμόν, ὁποῖον ὑπέστητε, ὥστε οὐδὲν τὸ παραδόξον ἐὰν ἐλιποθυμήσατε καὶ κατόπιν ἠσθενήσατε.

Ἐκείνη τὸν ἤκουεν, ἐξακολουθοῦσα νὰ τυλίσῃ τὴν τολύπην της.

Τί ὄφειλε νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῶν πλήρους ἀπροσδοκίτου συμπαθείας λόγων τούτων;

Ἐπέκρουπον ἀρὰ γε παγίδα τινά;

Ἐνδοιάξουσα καὶ φοβούμενη εἰσέτι, καθησυχάσασα ὅμως ὀλίγον, ἠρώτησε μετὰ μείζονος ἤδη ἐτοιμότητος:

— Ἀληθῶς, ὁ Ὁράτιος μοι εἶπεν, ὅτι μετέβητε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἶπεν. Ἦτο εὐάρεστον τὸ ταξιδιόν σας τούτο;

Δὲν ἦτο ταξιδιὸν ἀναψυχῆς. Μετέβην εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι εἶχον σκεφθῆ ὅτι ἦτο δίκαιον νὰ προβῶ εἰς μερικὰς ἐρεῦνας καὶ ἀναζητήσεις...

Καὶ ἐσιώπησε, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς θέμα, ὅπερ θὰ ἦτο ὀδυνηρῶς δυσάρεστον εἰς τὴν Μέρσην Μερρίκ.

Ἀποτόμως ἡ νεανὺς ἠσθάνθη ἐκλείπουσαν τὴν φωνήν της, οἱ δὲ δάκτυλοί της ἔτρεμον περιτυλίσσοντες τὸ μάλλινον νῆμα εἰς τὴν τολύπην. Κατόρθωσεν ἐν τούτοις ν' ἀντλήσῃ ἀφ' ἐαυτῆς ἰσχύν τινα ἀκόμη, ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐρωτήσεις αὐτῆς.

— Ἐφθάσατε εἰς κἀνὲν ἀποτέλεσμα; ἠρώτησεν.

— Εἰς οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἀξίον μνείας. Τὸ συνετόν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ἀνένεωσε τὴν ἀγωνίαν τῆς Μέρσης.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς λοιπὸν ταύτης πρὸς τί νὰ ὑποκρίνεται, ἀφοῦ ἐκεῖνος ἐγνωρίζεν ἡ ἐμάντευε τὰ πάντα; Ἐξεφράσθη ὅθεν σχεδὸν ἀπροκαλύπτως.

— Ἐχω ἀνάγκην νὰ γνωρίσω τὴν γνώμην σας... ἀνέκραξεν.

— Ἀλλὰ ἤσυχά λοιπὸν! εἶπεν ὁ Ἰούλιος, περιπλέκετε πάλιν τὰ νῆματα.

— Ἐχω ἀνάγκην νὰ γνωρίσω τὴν ἰδέαν σας περὶ τῆς γυναικός, ἥτις τόσον φρικτὸν τρόπον μ' ἔκαμε νὰ αἰσθανθῶ. Φρονεῖτε ὅτι αὐτὴ εἶνε...;

— Ὅτι εἶνε; ἐπανελάβεν ἐκεῖνος.

— Τυχῶδιώκτις;

Τὴν στιγμὴν ταύτην τὰ φυλλώματα τοῦ θερμοστέγου μετετοπιζόντο ἀθορύβως ὑπὸ χειρὸς φερούσης μέλαν χειρόκτιον, ἀνεφάνη δὲ διὰ μέσου αὐτῶν ἡ ζοφωμένη καὶ στυγνὴ μορφή τῆς Χάριτος Βράδον.

Ἠδυνήθη αὐτὴ νὰ ἐξέλθῃ ἀπαρτήρητος τῆς αἰθούσης τοῦ ἐστιατορίου καὶ διηυθύνθη λαθραίως εἰς τὸ θερμοστέγον, ὅπου ἔκρινεν ἐκυτὴν περισσότερον ἀσφελθῆ.

Ὅπισθεν τῶν φυλλωμάτων του ἠδύνατο καὶ ν' ἀκούῃ καὶ νὰ βλέπῃ κάλλιον.

Ἐνῆδρευεν ὅθεν ἐν ὑπομονῇ, ὅπως ἀπ' ἀρχῆς, τὴν ἀνύποπτον λείαν της.

15'

Ὁ φύλαξ ἄγγελος

— Ἡ γνώμη μου εἶνε ἐπιεικεστέρα, ἀπεκρίθη ὁ Ἰούλιος. Πιστεύω, ὅτι ἡ δυστυχὴς ἐκείνη διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν διανοητικῆς τινος παρακρούσεως. Δὲν τὴν μέμφομαι... τὴν οἰκτείρω.

— Τὴν οἰκτείρετε;

Ἡ Μέρση ἀπέσπασεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἰουλίου τὸ ἔσχατον ἄκρον τοῦ μάλλινου νήματος καὶ ἔρριψεν ἐντὸς τοῦ κανίστρου τὴν τολύπην, ἀτελῶς ἀκόμη τυλιγμένην.

— Ὅπερ σημαίνει, ἐπέειπεν ἀποτόμως, ὅτι τὴν πιστεύετε;

Ὁ Ἰούλιος ἠγέρθη καὶ ἐθεώρησεν ἐκπληκτος τὴν Μέρσην.

— Θεὸς φυλάξοι!... Τίς ἠδυνήθη νὰ ἐμπνεύσῃ τοιαύτην σκέψιν εἰς τὸ πνεῦμά σας, Δεσποινὶς Βράδον;

— Πρὸς ὑμᾶς εἶμαι ἀπλῶς καὶ μόνον μία ξένη, ὑπέλαβε καταβάλλουσα προσπάθειαν ὀδυνηρὰν ὅπως ἀναλάβῃ εὐθυμον ὕφος. Μετ' αὐτῆς συνηντήθητε πρὶν ἢ συνηντηθῆτε μετ' ἐμοῦ. Τὸ νὰ τὴν λυπήσθε λοιπὸν καὶ νὰ τὴν οἰκτείρετε δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν πιστεύετε. Τίς δύναται νὰ με καθησυχάσῃ, ὅτι δὲν με ὑποπεύετε;

— Νὰ ὑποπεύσω... ὑμᾶς; ἀνέκραξεν ἐκεῖνος. Ὡ! δὲν μαντεύετε κἀν πόσον με καταλυπεῖτε, πόσον με πληγόνετε λέγουσα ταῦτα. Νὰ ὑποπεύσω ὑμᾶς...; ἰδοὺ τί μόνον δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν διάνοιάν μου. Ἐγώ! Ἄλλ' οὐδεὶς πλέον ἐμοῦ εἰς τὸν κόσμον δύναται νὰ ἔχῃ πληρεστέραν πίστιν πρὸς ὑμᾶς καὶ νὰ πιστεύῃ εὐλαβέστερον ἐμοῦ εἰς τὰς ἀρετὰς σας...

Οἱ ὀφθαλμοὶ του, ἡ φωνὴ του, τὰ πάντα ἐμαρτύρουν, ὅτι ὁ Ἰούλιος ἐνεπνέετο ἐκ τῶν μυχιαιτέρων τῆς καρδίας του.

Ἐκείνη συνέκρινεν ἐνδιαθέτως τὴν μεγάλου καὶ ἐμπιστοσύνην, ἣν οὗτος ἔτρεφε πρὸς αὐτὴν καὶ τῆς ὁποίας τόσον ὀλίγον ἦτο ἀξία, πρὸς τὴν δυσπιστίαν τὴν ὁποίαν αὐτὴ εἶχεν αἰσθανθῆ πρὸς ἐκεῖνον, ἀδικήσασα οὐ μόνον τὴν Χάριτα Βράδον, ἀλλ' ἐξ ἴσου καὶ τὸν Ἰούλιον Γκραβύ.

Ἄλλ' ἠδύνατο ἤδη ν' ἀπατᾷ καὶ αὐτόν, ὡς εἶχεν ἀπατήσει τοὺς ἄλλους;

Ἠδύνατο ἀγενῶς ν' ἀποδέχεται τὴν πίστιν, τὴν ἐμπιστοσύνην, καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ταύτην, ὡς ἔλεγεν ἐκεῖνος;

Οὐδέποτε εἶχεν αἰσθανθῆ ἀλγεινότερον τὴν εὐτέλειαν τοῦ δόλου της, οὐδέποτε εἶχεν αἰσθανθῆ τόσον βλαβεῖαν καταφρόνησιν καθ' ἐαυτῆς καὶ τοῦ ἐγκλήματός της.

Ἐφριττεν... Ἀπέστρεψε δὲ τὴν κεφαλὴν της σιωπηλῇ καὶ ἔκλινε πρὸς τὰ ὀπίσω, ὅπως ἀποφύγῃ τὸ βλέμμα τοῦ νεαροῦ ἱερέως.

Ἐκεῖνος παρετήρησε τὴν κίνησιν ταύτην καὶ ἀποδίδων αὐτὴν εἰς τὴν ὀργὴν

καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς νεάνιδος, ἐπλησίασεν αὐτὴν καὶ τὴν ἠρώτησε μετ' ἀνησυχίας μήτοι εἶχε προσβάλει αὐτήν.

— Δὲν δύνασθε νὰ γνωρίζετε μέχρι τίνος βαθμοῦ με καταλύγει ἢ πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνη σας, ὑπέλαβεν ἐκείνη, χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς. "Αχ! πόρρω ἀπέχεται ἀπὸ τοῦ νὰ ἐννοήσῃτε πόσον συναισθητικὴ τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγαθότητά σας.

Ἄλλ' ἀμέσως κατενόησε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κρατήσῃ ἑαυτῆς ἢ εὐστοχία τοῦ πνεύματός της τὴν προειδοποιεῖ, ἐάν ἐξηκολούθει νὰ ὁμιλῇ μετὰ τῆς ζέσεως, ἢ ἐκφρασίς της πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης τῆς ἡδύνατο νὰ τὸν ἐκπλήξῃ καὶ νὰ τῷ φανῇ ἀνεξηγήτως ὑπερβολικῇ.

"Ἐτεινεν ὅθεν πρὸς αὐτὸν τὸ κνίστρον τοῦ ἐργοχείρου της πρὶν ἢ ἐκεῖνος προφθάσῃ νὰ συνεχίσῃ τὸν λόγον.

— Λαμβάνετε τὴν καλωσύνην ν' ἀποθέσῃτε τοῦτο ἐκεῖ; Τῷ εἶπε μετὰ τοῦ ἀπαθεστέρου τόνου. Σχεδὸν δὲν εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ ἐργασθῶ ἤδη.

Ἐκεῖνος ἐστράφη ἐπὶ τινα στιγμήν, δηλαδὴ ἐπ' ὅσον χρόνον διάστημα ἐλάχιστον ἀπήτειτο, ὅπως ἀποθέσῃ τὸ κνίστρον ἐπὶ τινος σκευοθήκης.

Ἡ Μέρση ἐπωφελήθη τοῦ βραχυτάτου τούτου χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ διετέλει ἐκτὸς τῆς ἐπηρείξας τοῦ βλέμματός του, ὅπως ἀκαριαίως σπεφθῇ καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ἡ τύχη ἡδύνατο μίαν ἡμέραν νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς τὴν γνησίαν Χάριτα τὴν κατοχὴν τῶν ἀποδείξεων, ὧν εἶχεν ἀνάγκην, ὅπως βεβαιώσῃ τὸν Ἰούλιον περὶ τῆς φρικτῆς ἀληθείας.

Τί θὰ ἐσκέπτετο τότε ἐκεῖνος περὶ αὐτῆς;

Ἡδύνατο αὕτη νὰ γνωρίζῃ τοῦτο χωρὶς νὰ προδοθῇ;

Ἀπεφάσισεν ὅθεν νὰ δοκιμάσῃ.

— Τὰ παιδιά εἶνε ἀκόρεστα, ὅταν τις κάμη ἀπαξ τὸ σφάλμα ν' ἀποκριθῇ εἰς τὰς ἐρωτήσεις των, εἶπε, καὶ αἱ γυναῖκες ὅμως ἐπίσης δὲν εἶνε λογικώτεραι τῶν παιδιῶν, θ' ἀνεχθῇ ἢ ὑπομονή σας νὰ ἐπανέλθω διὰ τρίτην φορὰν εἰς τὴν περὶ τῆς ἐν λόγῳ γυναικὸς ὁμιλίαν;

— Δοκιμάσατε τὴν ὑπομονήν μου, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ὑπομειδιῶν.

— Ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ περὶ αὐτῆς ἐκτίμησίς σας ἦτο πολὺ ἐπιεικῆς. Θέλετε νὰ ὑποθέσετε τοῦτο;

— Ἄς τὸ ὑποθέσω.

— Ὑποθέσωμεν ἐπίσης, ὅτι ἦτο κακεντρεχῶς ἀποφασισμένη ν' ἀπατήσῃ πάντας ἐξ ἰδιοτελείας, καὶ ὅτι καταλήγετε μίαν ἡμέραν εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃτε τὴν περὶ τούτου πεποίθησιν. Λοιπὸν; δὲν θ' ἀπεμακρύνεσθε τότε μετὰ φρίκης καὶ ἀηδίας μιᾶς τοιαύτης γυναικὸς;

— Ὁ Ὑψιστος ἄς με διαφυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ αἰσθανθῶ ποτὲ φρίκην καὶ ἀποστροφὴν πρὸς οἶον δῆποτε ἀνθρώπινον πλάσμα, ἀπήντησεν ἐκεῖνος σοβαρῶς. Τίς ἀνθρώπος δικαιοῦται νὰ προσενηχθῇ οὕτω πρὸς ὁμοίον του.

Ἐκείνη δὲν ἐτόλμα νὰ πιστεύσῃ τοὺς γλυκεῖς τούτους λόγους.

— Ἐὰν τὴν ὑπερβαίνει λοιπὸν ἀκόμη; ὑπέλαβε μετ' ἐπιμονῆς. Ἐὰν εἶχετε ἀκόμη δι' αὐτὴν αἰσθητά τὸσον μακροθύμως φιλάνθρωπα;

— Μάλιστα καὶ ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς.

— ὦ! πόσον εἶσθε καλός!

Ἐκεῖνος, οἶονεῖ βεβαιῶν ὅ,τι εἶπε, τῇ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἐγένετο ἐπισημότερος ἢ δὲ λάμψις τῶν ὀφθαλμῶν του ἐπιβλητικώτερα.

Ἡ Μέρση εἶχεν ἀποσπάσει ἐκ τοῦ βήθους τῆς μεγάλης ταύτης καρδιάς τὴν πίστιν, δι' ἣν ἐξῆν αὕτη τὰς σοφὰς καὶ γενναίας ἀρχάς, αἵτινες πάντοτε τὸν εἶχον καθοδηγήσει ἀφ' ἧς ἔγνω ἑαυτόν.

— Ὅχι! ἀνέκραζεν ἐκεῖνος. Μὴ λέγετε, ὅτι εἶμαι καλός. Εἶπατε μᾶλλον, ὅτι προσπαθῶ ν' ἀγαθῶ τὸν πλησίον μου ὡς ἑαυτόν. Μόνον Φαρισαῖος δύναται νὰ καυχῆθῃ, ὅτι εἶνε καλλίτερος τοῦ πλησίον του. Ὁ καλλίτερος ἐξ ἡμῶν σήμερον, ἀνεῦ τοῦ θεοῦ ἐλέους, δύναται αὐριον νὰ γίνῃ ὁ χειρίστος πάντων. Ἡ ἀληθὴς ἀρετὴ τοῦ γνησίου χριστιανοῦ συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ ἀπελπίζεται ποτὲ περὶ τοῦ ὁμοίου του, ἢ δὲ ἀληθῆς χριστιανικὴ πίστις ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ἐμπνεώμεθα καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης μεθ' ἧς καὶ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅσον ἀσθενεῖς καὶ ταπεινοὶ καὶ ἄν ὦμεν, δυνάμεθα ν' ἀνυψωθῶμεν ἐπὶ τῶν πτερύγων τῆς μετανοίας ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς τὸν οὐρανόν. Ἡ φιλάνθρωπία εἶνε ἱερά, δὲν ἔχει λοιπὸν καὶ προορισμὸν ἀθάνατον; Τίς θὰ ἐτόλμα νὰ εἴπῃ πρὸς ἕνα ἄνδρα ἢ πρὸς μίαν γυναῖκα δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπίς διὰ σέ;

Τίς θὰ ἐτόλμα νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐν πλάσμα τοῦ Δημιουργοῦ διεφθάρη διὰ παντός, ὅταν φέρῃ ἀκόμη τὴν σφραγίδα τῆς θείας χειρός;

Ἡ Μέρση ἐπάλασε κατ' ἐνδομύχου συγκινήσεως. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐξήστραψαν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ καὶ κατόπιν ἐταπεινώθησαν ἐξ ἀπελπίσεως.

"Αχ! ἂν ὁ Ἰούλιος ἦτο ὁ φίλος καὶ σύμβουλος της κατὰ τὴν ὀλεθρίαν ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν εἰσῆρχετο τὸ πρῶτον εἰς τὸν οἶκον τῆς Λαίδης Ζάνετ!...

Ἀνεστέναζεν ἡ ὀδύνη αὕτη τῇ ἔσχιζε τὴν καρδίαν.

Ὁ Ἰούλιος ἤκουσε τὸν στεναγμὸν, τὴν ἐθώρρησε καὶ ἡ μορφή του ὅλη ἐξεδήλωσε τὸ ζωηρότερον ὑπὲρ αὐτῆς τρυφερόν ἐνδιαφέρον.

— Δεσποινὶς Βράδον... εἶπεν.

Ἄλλ' ἐκείνη ἦτο βεβουλισμένη εἰσέτι εἰς τὸ πικρὸν πένθος τοῦ παρελθόντος καὶ δὲν τὸν ἤκουσε ποσῶς.

— Δεσποινὶς Βράδον... ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος, πλησιαζὼν αὐτήν.

Ἡ Μέρση ἀνύψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐφρίκισσε.

[Ἐπεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΑΘΗΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πηλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριτων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθρομούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελευτῶν].

- «Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυλῆ, ὄρ. 3. (3,30)
 «Ἄλεον Λεώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση Δρ. 4,50 [1,80]
 «Τὰ Δύο Ἄλκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ, ὄρ. 1,50 [2]
 «Ἡ Ὁρμία Παρισινή»... λεπτ. 60 (70)
 «Παρισίαν Ἀπόκρυφον», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίση (τόμοι 10)... Δρ. 6 [7]
 «Ὁ Διάβολο - Σίμων», μυθιστορία Ρονσον-De-Terrail... Δρ. 4,50 (4,70)
 «Ἄμπουμπουλῖνα—Ἀρχάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου... Δρ. 3 [3,30]
 «Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία οὐλοῦ Βέρν... ὄρ. 4 (4,20)
 «Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολά... Δρ. 3 (3,30)
 «Ἡ Γυναῖκες, τὰ Χαριτὰ καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου... Δρ. 1 [1,20]
 Ποήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου ὄρ. 3. (3,20)
 Χρυσόδετα... 4
 «Μαρὰ Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιήθῃν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]
 «Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρρα», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. ... 4,50 (4,60).
 «Οἱ Μελλάνομοφοί τῆς Ἐπιτιζέβεργης», μυθιστορία Ἐαδὲ Μαρμιέ, σερθεῖσια ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας... Δρ. 4,50 [4,70]
 «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδόσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἣ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιστάρων». Τόμοι 2... Δρ. 5. [5,50]
 «Αἱ Ἐβραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès... ὄρ. 4,50 (4,70)
 «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, ες δύο ὀγκώδεις τόμους... Δρ. 4 [4,50]
 «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου ὄρ. 2 [2,20]
 «Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ρονσον-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)
 «Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζάλες... Δρ. 1,50 (1,70)
 «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οδγγώ, μετάφρασις Ἰ. Καρασσούσα τόμοι 2)... ὄρ. 4 (4,30)
 «Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Adèeme Achard... Λεπτ. 75[90]
 «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιο: Πανίνης», μυθιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας... Δραχ. 2 [2,20]
 «Ἐπατρία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]... Δρ. 4 [4,20]
 «Κωμῳδίαι» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]
 «Ὁ Γονζάλδης Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστορία... Δρ. 1,50 [1,70]
 «Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι» λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου... Λεπτ. 60 [70]
 «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρική Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπτ. 60 [70]
 «Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστορία Ρουσον - De - Terrail... ὄρ. 4,50 (4,70)
 «Τὸ Κατηραμένον Καπηλῆσιον», μυθιστορία Λουδοβίκου Νοῶρ... Δρ. 4,50 (4,70)
 «Ματθῶδης» μυθιστορία (μετὰ εἰκόνας) Εὐγενίου Σὺν... Δρ. 7 (8)
 «Ζῆλ Βλᾶ» μυθιστορία... Δρ. 5 (6)
 «Ἀνθρώπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου... Δρ. 2 (2,20)